

Czas wychodzi codziennie, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne.

Oddzielne N^o „Czasu” o ile zapas starczy w Krakowie po 10 c., z przesyłką pocztową 12 c.

Prenumerata wynosi:

	na rok	na kwartał	na 2 miesiące	na 1 miesiąc
Miejscowa w Krakowie	złr. 20	złr. 5	złr. 4	złr. 2-50
Pocztą w państwie Austriackim	złr. 24	złr. 6	złr. 5	złr. 3
— do Niemiec i Włoch	złr. 32	złr. 8	złr. 6	złr. 4
— do Francji i Anglii	złr. 40	złr. 10	złr. 8	złr. 5
— do Belgii, Szwajcarii i Turcji	złr. 48	złr. 12	złr. 9	złr. 6

Prenumerata przyjmuje się tylko od pierwszego do ostatniego dnia w miesiącu. — Listy z pieniędzmi i przesyłkami na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać franco do Administracji „Czasu” w Krakowie. — Listy reklamacyjne niepodlegają opłacie pocztowej. — Listy nieterminowe nie przyjmują się. — Reklamacja nadawane Redakcyi niezwracają się, lecz bywają niszczone.

Przedpłata na „CZAS”

od dnia 1 Października 1875 r.

Z przesyłką pocztową w państwie austriackim:

	na pół roku	na kwartał	na 2 miesiące	na 1 miesiąc
złr. 12.	złr. 6.	złr. 5.	złr. 3-50.	

w Krakowie

	na pół roku	na kwartał	na 2 miesiące	na 1 miesiąc
złr. 10.	złr. 5.	złr. 4.	złr. 2.	

Uprasza się o wczesne zamawianie i wyraźne wypisanie nazwiska i miejsca odbioru, albo nadesłanie danej opłaty drukowanej z adresem.

Prenumerata liczy się tylko od pierwszego do ostatniego dnia w miesiącu.

Prenumeratę najdogodniej przesyłać przekaźnikiem pocztowym.

Cena „Czasu” zagranicą ogłoszona jest w tytule każdego numeru.

Kraków 19 września.

Współcześnie doszły do Europy wiadomości o poddaniu się Rosji plemion Turkmeńskich, plemienia Teki i o zwycięstwie Białego Cana nad Chokandem, którego następstwem ma być przyłączenie tego chanatu do posiadłości rosyjskich w Azji środkowej. Nie były to wiadomości niespodzianką, gdyż najwięksi przyjaciele Rosji zaprzeczali nie mogli dążyć do opanowania całej środkowej Azji od chwili mianowania wyprawy na Chiwę. Najbardziej interesowana w tej sprawie Anglia nie została też zaskoczona tem posunięciem zabórów rosyjskich; od kilku bowiem miesięcy rozbieżano w piśmie angielskich położenie rzeczy w Azji środkowej, zapewne z powodu otrzymanych już pierwszej wieści o zmianach, na jakie się zanoszą. Pomimo, że przewidziane, oba wspomniane fakty są wielkiej doniosłości politycznej.

Tekijcy należą do najdzielniejszych plemion turkmeńskich, lud rozbójniczy, nie znoszący nad sobą żadnego pana; temu więc nikt nie uwierzył, aby poddanie jego nastąpiło dobrowolnie. Uległ on przemocy wyprawy generała Łomakina, podobnie jak przed rokiem poddał się Jomudzi, a przed laty dwoma Chiwicy. Kiedy jednak Jomudzi zajmują stępy przylegające do południowej strony morza Kaspijskiego, Tekijcy osiedleni w okolicach Merwu po lewej stronie Amudaryi sąsiadują z posiadłościami emira Afganistanu, a z ich kraju droga do Heratu niedaleka. Co więcej, wśród dawniejszych zaburzeń w Azji Merw uważany był za klucz całej środkowej jej części; kto zdobył Merw, miał otwartą drogę do Bucharji z jednej strony, do Indji z drugiej. Podanie się Tekińców czyni Rosyan bezpośrednimi sąsiadami Afganistanu, a ponieważ tam granice posiadłości nie są stałe oznaczone, ponieważ ludność dzika i niesforna, przeto stancie jest wcale nienniknione, i Rosya znowu „pomimo woli” będzie zmuszona do dalszych zabiegów. Rozumiała to Anglia, kiedy chciała ustanowić linię neutralnych stepów, okalających Afganistan; ale podobnego warunku nie przyjęła Rosya, kępowałałoby to jej działalność; a prawdę mówiąc, nawet przyjęła nie mogła, gdy w Azji rządzić można tylko po strachem, i wszelkie skrupowanie traktatami równa się abdykacyi władzy.

Nie mniej ważną jest interwencja rosyjska w Chokandzie. Powstanie tam trwa już dwa lata. Potężny ten chanat, który dzielił się niegdyś z Chiwą panowaniem nad Azją środkową, coraz więcej słabł od chwili pojawienia się Rosyan, gdyż na nim najpierwsze poczynił zdobył. Rządził nim teraz intruz osadzony z ramienia Rosji, pokorny względem swej opiekunki, a okrutny dla poddanych. Wygonie Chodojara byłoby rzeczą małej wagi, gdyby nie można się domyślać, że w dziele tem bierze udział Jakób, władca Kaszgaru. Ostatni bowiem pochodzi z Chokand, wyznany zamtąd buntownik poszedł na wschód i tam własne założył państwo. Jakób żyje w przyjaźni z Anglią, niedawno przyjmował zamtąd poselstwo, a chociaż i do Petersburga posłków wyprawiał, ale postępowanie jego nie wzbudza w torysach zaufania, a parę razy dopiero zbliżenie się wojsk rosyjskich skłoniło go do uczynienia zadość żądaniom generałów turkmeńskich. Rosya spokojnie patrzyła na zaburzenia w Chokandzie przez całe dwa lata, walka wewnętrzna osłabiająca sąsiadów była jej „przyjemną”, nie może ona jednak pozwolić, aby na tronie chanim zasiadł ktośkolwiek nie z jej poręki, nie może przebaczyć straceniu chana, którego zaszczycała swą protekcją. Wyprawa rosyjska na Chokand nie obędzie się bez zdobywczy, ale czy dziś już całe to chanstwo wejdzie w skład jenerał-gubernatorstwa Taszkienckiego, czyli też w jednej jego części

wprowadzą na tron Chodojara lub innego zausznika Rosji, o tem z pewnością nie wiedzą w Petersburgu, a może nawet w Taszkencie. Czego jednak dziś się nie dokona, to stanie się jutro; tak samo jak w Chiwie pozostawiono chanowi małe terytorium, które po zabójstwie Merwu jest już ze wszech stron otoczone przez rosyjskie posiadłości.

Zabór Chokand zbliża Rosję z drugiej strony do posiadłości emira Afganskiego i prowadzi do zetknięcia bezpośredniego z Kaszgar. Po dokonaniu obecnych czynów w Azji środkowej, pozostaną już tylko trzy chanaty wśród posiadłości rosyjskich. Chiwa całkiem bezsilna, Bucharja również obciążona do połowy i Chokand, którego niewiadomy dziś los, wkrótce się rozstrzygnie. Kaszgar, dalej leżący na wschód, jest tam ostatnim jeszcze reprezentantem niepodległego muzułmanizmu i wkracza już w granice chińskie. Uporanie się z temi trzema zależnymi od Rosji chanatami, nietylko nie jest wątpliwem, ale nawet koniecznem. Można też powiedzieć, że w przeciągu dwudziestu kilku lat, gdyż około roku 1850 rozpoczął się podbój Azji środkowej, Rosya dotarła do granic Indji.

Państwa tak szybko postępujące nie zatrzymują się w swym pochodzie; teraz więc pojmując Turcję, którą poniekąd ostanila europejskie jej stanowisko między mocarstwami, w pochodzie azjatyckim Rosya ma przed sobą trzy drogi: do Pekinu, do Kalkuty i do Teheranu. Naprótno było siłę się nad wskazaniem najbliższego kierunku jej wypraw, założy to od chwilowych okoliczności, z których to państwo korzystać umie; ale tak chce prawo historii, aby ten bieg był nieopowstrzymanym. Wiele w Rosyan uważa go za fatalny, bo niewątpliwie osłabia on więcej państwo, aniżeli dodaje mu znaczenia na zewnątrz. Każdy więc zabór rosyjski jest ważnym faktem, im zaś więcej sprawy tamtejsze zaczynają się wlikać ze sprawami europejskimi, tem większej nabierają wagi politycznej, i z tego powodu dojdzie do granie Afganistanu należy uważać za wypadek pierwszorzędnej znaczenia w dziejach wzrostu a może i upadku potęgi rosyjskiej.

KORRESPONDENCA „CZASU”

Wiedeń 17 września.

(R). Depeszmą z Stambułu niemożna odmówić pewnego humoru. Dzisiejszy telegram n. p. donosi o przybyciu konsulów do Stolicy, że zażądał ich dobre przyjmowanie i że posłannictwo swe mogli spełnić u kilku naczelników państwowych. Mimowolnie nasuwa się widok namiętności twarzą autora tych depesz. Konsulowie dobrze się mają, że się bawia, bo okolica nie bardzo pożywna i nie dotąd nie wokalali. Instytut publiczny nie wiele też oczekuje od czynności tej platonicznej interwencji międzynarodowej. Oczywiście zwracają się zawiązy ku Serbii i ku Skupczynie, która uchwałałi swemu mogłyby całej sprawie inny nadąć obrót. Tymczasem kłopoty rzędu austriackiego z zbiciami hercegowińskimi wzrastają, dotąd liczą około 75,000 osób, szukających schronienia na terytorium austriackim, a koszt utrzymania tak wielkiej liczby rodzin wynoszący podobno około 15,000 złr. dziennie. Długo Austrija tego ciężaru finansowego dźwigać nie może — niemożna już o kosztach strzeżenia granicy austriacko-węgierskiej. Dziś hr. Andrassy wraca z Terebes, może akcja dyplomatyczna szybkości postąpi. Rola, jaką Serbowie odegrali w sejmie węgierskim, wcale nie była polityczną. Wywołaniem starego sporu między Serbami a Madziarami i związaniem podróży dalmackiej N. Pasa z powstaniem w Hercegowinie wcale nie zastąpili się obojętne sprawy południowo-słowiańskiej. Dostarczali tylko nową broń Węgrom i dziennikom tutaj. W czasach obecnych kara nigdy nie mija niezgroźności politycznej, gdziekolwiek ona na wierzch wychodzi.

Jeden z dzienników pisząc o budżecie przedmiotowym na rok 1876, mówi o niedoborze 30-milionowym. O ile nam wiadomo, cyfra ta grzeszy wielką przesadą.

Wczorajsza *Deutsche Ztg* podała artykuł obzerzy pła generala Uchastiusa, wynalazcy nowych dział tegoż imienia. Jest to odpowiedź na zaczepkę Dra Ktuzla, jakoby jenerał Uchastius jemu miał zawdzięczyć pomysł brzozy stalowej.

N. Pan dziś wyjeżdża na kilka dni. Jedzie stąd do Monachium. Jeden z dzienników wspomina o pogłosce, iż N. Pan ma zamiar jechać do Sassek, aby odwiedzić N. Panią.

Podług ogłoszeń hygienicznego stowarzyszenia niemieckiego stan żołnierzy niemieckich ma być opłakany. Mają po prostu głód cierpieć, tak iż w ubiegłym roku 80,000 młodzieży uchyliło się od obowiązku służby wojskowej bądź ucieczką, bądź emigracją.

Minister sprawiedliwości przeniósł sądnego powiatowego Wincentego Zechentera w Chrzono-wie w tym samym charakterze do Dobczy.

Minister handlu mianował Ludwika Skirlińskiego, naczelnika urzędu cehowniczego miejskiego we Lwowie, inspektorem cehowniczym dla Galicji z siedzibą we Lwowie.

Prezydium lwowskiego wyższego sądu krajowego mianowało kancelistami sądu krajowego we Lwowie, kancelistów sądu powiatowego Fryderyka Kellhammera w Kalikowie, Karola Guttera w Rudach, i dyktaryszów tabuli krajowej we Lwowie: Adolfa Kiliana i Cyprjana Jędrzejewskiego. Sąd wyższy przeniósł zaś kancelistę Sądu powiatowego Edmunda Michałowicza z Katusza na tego prośbę do Burzyna i mianował następujących kancelistów Sądów powiatowych, a to: porucznika Józefa Szczętyńskiego dla Przemyśla, nadstrzelca (?) rachunkowego Pawła Zareba dla Katusza, wierzniaka obrony krajowej Ferdynanda Bernacka dla Kut, wachmistrza żandarmerji Peofila Osieckiego dla Rudek, następnie dyktaryszów tabuli krajowej we Lwowie Juliana Turk dla Kulikowa.

Sąd wyższy lwowski mianował praktykantów sądowych Hirscha Guts, Romana Biber i Edwarda Sobotę bezpłatnymi asystentami.

Sąd wyższy w Krakowie mianował praktykanta sądowego Romualda Mydło asystentem bezpłatnym.

Rada szkolna krajowa mianowała Teodora Marzura nauczycielem kierującym, a Wandę Wojtasiównę nauczycielką młodszą szkoły statowej w Janowie.

Wiedeń 17 września. W dalszym ciągu obrad nad adresem w Izbie poselskiej sejm węgierski, zabrał głos dep. Hegyessy z najskrajniejszej lewicy i oświadczył, iż krótko przemawiać będzie, ponieważ stronniczo jego uważa sejm ten za zdolny do pracy płodnej i nie chce faktycznej opozycji robić rządowi. Na projekt adresu przedłożony przez komisję nie zgadza się, ponieważ skreślona w nim polityka może kraj do zguby doprowadzić.

Następnie zabiera wśród naprężonej uwagi Izby głos bar. Paweł Sennyej, oświadcza, że przedewszystkiem, że nie może przyjąć projektu stronnictwa niezwiązanych, gdyż ten potępiła prawopanstwowa podstawa; uważa jednak w niej istotną rekojmie państwowego istnienia i narodowej niepodległości i miemu, że ten sojusz wobec właściwych stosunków narodu węgierskiego i politycznych koniunktur Europy jest dobrym i potrzebnym, (oznaki zgody).

Nie prawopanstwowa podstawa jest źródłem naszych finansowych zawiść, ciągnie dalej mowa, lecz przeocenienie sił naszych. Co się zaś tyczy załatwienia tej kwestji z Austrią, ma przekonanie, że we wspólności interesów materialnych, leży wam czynnik obopólnych sił, i że czyni to odpowiednio wyrównanie jeszcze cenniejszem. Zapewne, że on i jego stronnictwo, nie będą rządowi robić trudności pod względem kwestji bankowej i ołowej. (Żywe oklaski.) Byłoby nieuczciwem, gdyby z powodu interesów materialnych, stronnictwa ochciały walczyć z sobą.

Mowa mniema, że gdy rząd wie, czego może żądać, układy wezmą szczerzejszy obrót. Co się tyczy projektu komisji adresowej, jest on ściśle sformułowanym echem mowy tronowej i objawia zamiar odwołania działalności do owej pory, gdy rząd wnieśli liczne swoje przedłożenia.

Mowa przyjmuje tę sytuację. Mniema on, że rząd poparty przez większość, jakiej jeszcze nie był — większość, która przyszła do skutku nie z mocy swego programu, którego nikt nie otrzymał, lecz pod wpływem opinii publicznej — właśnie skutkiem poparcia większości będzie w stanie złemu zarządzić.

Rząd nie zaniesia zapewne odpowiedzieć na to zaufanie rozwinięciem w obec narodu głównych zarządów swojej polityki. Uczyni on to przy pierwszej sposobności, aby naród co do tego uspokoił, że żądane ofiary wypadają jak w najmniejszej mierze i wynagrodzone będą według możliwości zbawienne mi owocami tego dzieła reformy, co stan nasz gruntownie polepszyło. Bar. Sennyej oświadcza dalej, że będzie czekał, aż projekta ustaw wniezione będą. Jego konstytucyjne usucie przyjmuje że ożcia objaw opinii publicznej, jak się wyraziła w rezultacie wyborów. Było jednak wielu, którzy obca oczekiwać na działania rządu i połączyli się z stronnictwem rządowym w nadziei, że rząd stanie na wysokości sytuacji. Mała opozycja nie będzie rządowi przeszkodą na drodze. Nie jest to ton zwątpienia lub rezygnacji, gdyż ile razy zdarzy się sposobność, stronnictwo to starać się będzie dać wyraz swym przekonaniom i zasadom i przeprowadzić je.

Mowa kończy temi słowy: Spodziewamy się szczerze, że nadarzy nam się do tego sposobności podobać bliższych obrad nad budżetem. W chwili obecnej, gdy według zamiaru większości adres uważany był wieniam jako proste, formalne zadośćuczynienie wyznaczeniem lojalności i obywatelskiej przyawitości, jest naszym zamiarem i celem nie czekać długo na owe układy, które w przyszłości nastąpią, aby rozprawa nad adresem, która, przebaczenie Panowie! według zdania mego, nie może być przyniesie praktycznych owoców, jak najrychlejsze się zakończyła (oklaski, liczni członkowie, między nimi Tisza wznoszą mowę).

Następnie przemawia jeszcze Madarasz i Ignacy Helfy za projektem adresu stronnictwa niezwiązanych.

Napto, przygotowane członków węgierskiej delegacji na to, że w tym roku nie będą mieli w Wiedniu nic innego do czynienia, jak tylko powiedzieć „tak” i „amen”. Minister skarbu Szell wykreślił już wszystko w ordynaryum budżetu w kwota, co tylko było można wykresić a kwota na sprawienie dział Uchastiusa musi być przyzwolona. Jeżeli delegacja przedsięwzięcie nieznaczne poprawki i ułóż budżet wojskowy w całość zakręgloną, to spełni całkowicie swoje zadanie.

Nemseti Harlap zawiera zajmujące doniesienie, które rzuci oświeśle światło na społeczne stosunki na Węgrzech. Dziennik ten utrzymuje, że wkrótce po konstytuowaniu się Izby niższej sejm

węgierskiego potrzeba będzie przeprowadzić kilka nowych wyborów albowiem na dyty poselskie pięciu deputowanych założono już 17 kondyktów sądowych. § 4 ust. b. ustawy o niewyberalności deputowanych postanawia, że deputowani, którzy najdalej do trzech miesięcy po założeniu kondyktu na dyty, nie znieoszą takowego, tracą mandat. W kościach wtajemniczonych utrzymują, że po trzech miesiącach wzrośnie znacznie liczba takich deputowanych, którzy będą zmuszeni złożyć mandat.

Celem wydzierżawienia dochodów z sprzedaży tytoniu na Węgrzech, wniosło pewne konsorcyum niemiecko-francuskie ofertę do węgierskiego ministerstwa skarbu. Dochody te mają być wydzierżawione na wzór włoski. Państwo ma mieć udział w dochodach. Konsorcyum zamierza wypuścić o siebie pewną ilość przyrętych i akcji, celem uzyskania odpowiedniej kwoty na wydzierżawienie tych dochodów.

Włochy.

Podajemy w dosłownym przekładzie wedle *Universo* przemówienie Ojca Świętego do pielgrzymów w Watykanie dnia 8 b. m. Oto jego brzmienie:

„Ochotnie wasza, najmilsi synowie, jest mi radości i pociechy pobudka, przypominając mi zarzem pierwsze dni chrześcijaństwa, gdy jednorodzony Syn Boski, przyjmując ciało ludzkie, zstąpił obcożać z ludzmi i ustanowić religię swą przetransmitując. Po wszystkich, które przebiegał, Jęde okolicach pozostawia ślady nieograniczonej miłości swej, szerył niebiańskiej nauki swej światło i mnożył jeden po drugim cudy prawdy swej wszechmocnej: Pertransiit benefaciendo et sanando.

Ludy zdumione, widząc moc posłańnika Bożego nad przyrodoznem, wołali: *Propheta magnus surrexit in nobis!* A słuchając nauki płynącej z ust jego w sposób najwięcej przekonywający i pociągający, czyli się napawaniem radością i szły za nim w pielgrzymkach jego z dobrej woli, w licznych nawet rzeczach, z taką wytrwałością i przywiązaniem, że zapominali o strawie cielesnej i niebiednym spożywkowi.

Ta wielka u ludu wziętość nie podobala się nabożniom owego czasu i wszyscy, jeśli się niebłota, by podać w pogardę Boskiego mistrza wobec ludu. Błaznio, twierdzili, że cudy przezeń działane są dziełem tylko szatana. Takimi to i wielu innemi bluźnierstwami starali się uwłoczyć cudom przezeń czynionym, aby oderwać odeń lud, ale nie osiągnęli skutku, tak, że widząc płoństwo usiłowań swoich, pomyśleli o zwroceniu się ku rządowi, i w ten sposób, za pomocą siły państwowej z oszczerstwem, powiodło się im zgubić Boskiego Zbawiciela. O beznamiętni i ślepoty rateni! Nie dostrzegli, że stali się narzędziem Opatrzności, która w odwiecznych wyrokach swoich postanowiła już była spełnienie wielkiej ofiary na odkupienie rodu ludzkiego. I tak się też stało.

Apostołom i uczniom dana była moc czynienia cudów, a stawą się głosicielami tej samej nauki, oświecali świat i w sposób dziwny przynależali uczni Jezusowi Chrystusowi. Z drugiej strony niezadługo nastąpiła chwila, że na miasto bogobójcze z niedowiarstwami jego i chytrymi faryzeuszami przykładała spada kosa.

I w naszych także czasach Jezus Chrystus prześladowany jest w sługach swoich i w swojej religji prześladowany; a nie zadowalając się prześladowaniem Kościoła, faryzeusze nowożytni na wzór dawnych pragnęli urządzić zburzenie. Tym zażmystom burzycielom opierając się biskupi, słudzy namaszczeni i ludy. Oto dlaczego sekciarze, niedowiarstwo i wolnośność, widząc płoństwo usiłowań swych, zbliżyli się do mocarzy, sądzali ich pomocy i niestety! w nadmiar tylko powiodło się im ją uzyskać.

Ta wspólność mocarza z sekciarzem występuje na jaw w wielu okolicznościach. Ja stoli, który jestem we Włoszech, wspomnę kilku słowy o Włoszech; albowiem widzę tu, rzekłbym, że na własne oczy, smutne jest położenie obywateli. Zgrabowawcy Kościoła i naprzeciwstawiający się sług jego, zaprzęgała ta spółka stworzyć sobie monopol godnej ubolewania oświaty publicznej, która zdążyła do zmniejszenia wiary, wypracowała ustawę, która utrudnia a nawet niepodobną czyni ordynację duchownych; węgardlessi prawami Kościoła, nawet pod względem sakramentu małżeństwa; wzięła w obronę apokatów, nietylko dla uczynienia z nich kamienia obrazy, lecz także dla posłużenia się nimi dla szerzenia zepsucia; a następnie uwzględniła przeszkód swobodnemu wykonywaniu nauki świętej. Oto potworne owce, które wydała strasliwa spółka nowych faryzeuszów z siłą.

A ponieważ obciwość złota pożera serce wszystkich nowatorów politycznych i religijnych, nie dawałając się przyzwyczajeniostwem i rabunkami dotychczas popełnionym, zwracają się sekciarze oobecnie przeciw zarządom dobroczynności, t. j. przeciw źródłom pomocy dla słabego na zdrowiu, dla dziełczyni niezdolnej, dla nędznej i dla młodzieńca poświadczonego się nauce i sztuce. Wszystkie te środki zapomnieli się znacznie uszczuplić i po części zniszczone, aby zaspościć zgłodniałym gardła i aby zamlikto nędzanie samowolnych przyjaści ojczyzny, którzy są prawdziwymi sadocucami naszych czasów.

Jednocześnie episkopat jest tarczą ich pocisków. Biskupi są wygnani z mieszkań do nich należących, pozbawieni swoich dochodów, wystawieni jaknajbardziej na kaprysy. Tutaj łączą się jeszcze obciwość złota z nienawiścią ku Kościołowi, i tak to coraz jaskrawiej występuje na jaw charakter rewolucji. Nienawidzą ku Kościołowi prowadzić do wygubienia z mieszkań biskupów, co do których rząd uważa sobie prawo nieuznawania ich jako takich, podczas gdy ten sam rząd uznaje ich i przyznaje im ich tytuły, gdy uważa za stosowną obciwość ich nowymi podatkami.

Smutny ten obraz, który kreśli tylko z grubszego, staje się coraz ciemniejszy, gdy się zważy nietylko opuszczenie, w jakim znajduje się Ko-

ściół: *non est qui consoletur eam*, lecz, co gorzej jeszcze, zażądność, z jaką jest zwalczany przez potężnych nieprzyjaciół. Spójrzcie na rozmaite punkty kuli ziemskiej, a ujrzycie nieprzejściły, przeciw którym Kościół broń się jest zniwolił.

Na północy cesarstwo potężne, które wbrew znaczeniu tego wyrazu nazywa się prawowiemem (prawostawem), łączy się od kilku lat, z stałością i wytrwałością nieustannie walczyć podtrzymując, zburzenia katolicyzmowi w rozległych dzierzawach swych, nie wahając się zastosowywać wszelkich środków, które do tego celu doprowadzą.

Inne cesarstwo, świeżo założone, które otwarcie wyznaje się protestantyzmem, dąży do zniweczenia religji katolickiej nietylko w swych granicach, lecz nawet na całej kuli ziemskiej. Aby dojść do tego celu, wszelkich używa środków, wybierając z lubością najgwałtowniejsze sposoby niszczycielskie, najwstrętniejsze i najniebezpieczniejsze, na jakie zdobyć się może szalony fanatyzm.

W pewnej republice, zwanej Kantonami, istnieje rząd, który w sposób wiarołomny nasładowie prześladowanie niemieckie.

Jeśli żałoba tego widoku, tak rozdzierającego serce, zniwala was zwrócić oczy ku innej stronie, szukajmy tedy przedmiotu pociechy po za Oceanem, a zobaczymy tu... Cóż zobaczymy tu? Nowe pobudki smutku i żałosti. Tam, gdzie Hiszpania i Portugalia zatęskniły krzyż Jezusa Chrystusa, ujrzymy biskupów i sług świętych łączących wśród zgromy więziń, ofiary wydane na pastwę wściekłości masońskiej, wykluczającej wszelki wpływ katolicki. Ujrzymy, jak niektóre z tych republik popijają się swą siłą, wyganiając biskupów, wypędzając zakonników i wyrwijając obłubienie Jezusa Chrystusa z spokojnych schronień, aby osiągnąć następnie święte dziedzictwo Kościoła.

Jeśli wśród tych państw oddających się szaleństwu wznosi się dziwnym sposobem pod równikiem republika wyróżniająca się rzetelnością tych, którzy nią rządzą, i niewzruszoną wiarą jej prezydenta, który okazał się coraz więcej uległym Kościołowi, pełnym nieograniczonego ku Stolicy Świętej przywiązania i pragnącym zachować w tonie republiki ducha pobożności i religji, to bezbożność oburza się i apogdła jako na policzek w twarz wrzeskoję cywilizacji nowożytnej na istnienie rządu, który poświęcając się materialnemu dobrobytowi ludu, dokłada zarazem starań około zapewnienia mu dobrotu moralnego i duchownego, w przekonaniu, że to jest dobro prawdziwe, bo odnosi się ono nie tylko do znikomego życia obecnego, lecz i do życia przyszłego, które jest wieczne. Oto dla czego bezbożnicy zgromadzili się w ciemnościach jedności z republik sąsiadnych i tam jako dzielniki sekularne wyrzekli wyrok śmierci na ożigodnego prezydenta, który padł pod ciosem żelaza zabójcy, padł ofiarą wiary i swej chrześcijańskiej ku ożigodnie miłości.

Muzułmanin, który przez lat kilka paradował tolerancją, stawia się wolnym, ogłosił się także opiekunem neoschimatyków i powtarza czynny dawnej dikiści antichrześcijańskiej.

Na widok tylu takich zdawczy się męgło, że słabość ludzka powinna się ugiąć i uleść pod ogromnym ciężarem tyłu niebezpieczeństw. Nie. W pierwszych dniach chrześcijaństwa bezbożność urwała wyniki swe uwięzione skutkiem; ale rozkrzewienie wiary i utalenie bezbożnych pomysłów sąca prawowiemne, które błyszczały chwalebni czynami swymi i bohaterstwem ciępliwości. Barbarzyństwo tyranów zrodziło męcezników, którzy liczą się w niebie na miliony, a których my uwielbiamy na ziemi. W ten sposób, przez czynny wspaniałomyśle i przez cierpliwość, Kościół mógł zwyciężyć owoców pokaju. I temi samymi środkami dojdzie i dziś do tego samego celu.

Tak, synowie najmilsi, pokładajmy całą ufność naszą w Bogn, który udzieli nam siły do spełnienia dzieła jego obciwo: *omnia possum in eo qui me confortat*. Przyłóżmy więc rękę do dzieła i czynmy wszelkie wysiłki, aby uchronić młodzież od niebezpiecznych skutków zgrzeszenia, aby rozwinąć i zbliżyć niepomierkowaną twrogę, a ludzi zaś żyjących ułuda płoński nadzieję przyjaźnego pozycia.

Przemawiając za tem, aby Kościół był wolny w wyborze sług swych i aby użył znikające przeszkody, które zabraniają młodym lewitom wstępu do świątyni. Przemawiając za tem, aby ten sam Kościół mógł swobodnie wykonywać prawo nauczania, które posiada tak prawowicie, bo nadał mu je sam Jezus Chrystus. Przemawiając za tem, aby załozono węgardlessi wolności prasy, która wszędzie stała się szkoła niemoralności i zepsucia. Przemawiając za tem, aby stała się naprawa pokrzywdzonego prawu i aby to prawo na nowo mogło swobodnie być wykonywane.

Wszystko to dzieł się powinno z wytrwałością, bez węgardlessi na to, czy ona na czasie czy nie na czasie, dopóki przy pomocy boskiej nie będzie możliwa osiągnięta swoboda Kościoła. Macie przed oczyma przykład godny naśladowania w Danielu O'Connellu, którego uwielbiona pamięć obchodziła Irlandia, uroczystość w szesnym miesiącu. Nie omieszkał on nigdy podtrzymywać w ludzie ducha dochodzenia praw swoich, a wytrwałość jego uwielbiona była upragnionym tryumfem, który przywrócił ojczyźnie niemal swobodę. Przez wierność w naśladowaniu pierwszych pasterzy Kościoła, przez stałość wielkoduszną a nadoswystko przez modły wznowione do Boga i przez wyzwanie Dziewicy Niepokalanej i Świętych dopełnmy tego, iż Bóg się opani i pocieszy nas wyulubaniem prób naszych.

Kończąc jak zazwyczaj. Cieszę się z wami, którzy przybywają jednym owian duchem do Rzymu, dając przykład zgody, która tak konieczna w dziełszych okolicznościach i tak przestrasza wapiłonych nam nieprzyjaciół. Co wy czynicie, przagnę, aby wszyscy czynili, przagnę, aby w jednomyślności się modlono, aby jednomyślnie czyniono żądania i aby nie pozwolono się powstrzymać przez trudności, albowiem im większe one będą, tem większa powinna być ufność w Bogn. Jako na obrońców sprawy najprawdziwszej z wszystkich Pan Bóg, spodziewam się, zawsze spoglądać będzie

na nas okiem ojcowiskiem. Bóg otacza opieką swą pierwszą we Francji wysiłki zgody, a dzięki tej opiece dopięta swoboda nauki; i słodko to spożycie się, że skutkiem tego triumfu będzie ten, że przez jednolitość nauki ścieśnią się coraz więcej więzy łączące ten sławny i katolicki naród z Słonią Świętą.

O Panie! wysłuchaj modły, które zasyłają i zasłają będą wszystkie dusze dobrej woli, które pragną widzieć w zamyśleniu całkowitej swobody ten kościół, który Ty ustanowił i zrosił przetrzymującą krwią swoją. Udziel sługom jego siły, męstwa i wytrwałości, którym im potrzeba. Zachowaj po wazach ludach tego ducha, którym je natchnął, ducha jednolitości pomiędzy sobą i uległości Kościołowi. Widział z częstotliwością wybrańca, która stanowi świętą koronę na około niegodnego namiestnika Twego. Błogosław temu ludowi, o Boże! i oddalaj od Kościoła Twego ciemności niewiary, które obciążają go z jednej strony, i nauki zaślepionych pośredników, którzy z drugiej strony chcą się jemu narzucić.

Błogosław o Boże, błogosław Francji, temu narodowi ślachetnemu, jego biskupom, jego ministrom, jego rządowi. Błogosław także Włochom i wspomagać ich wśród tylu niebezpieczeństw, które na nich zalegają. Błogosław wielkiej rodzinie ludzkiej, która wzdycha do pokoju wobec wielkich przygotowań wojennych, czynionych ze wszystkich stron, i wobec powszechnej niepewności przyszłych wypadków. Od Ciebie tylko oczekujemy pociechy; Tyś sam lekarzem prawdziwym, i po Tobie samym spodziewamy się ukojenia duszy i ciała, która uczyni nas sposobnymi do połączenia się z Tobą. Bądź świadkiem naszą i wakaś nam drogę, którą postępować winniemy, drogę, która prowadzi do nieba, gdzie znajdziemy Ciebie, byś nam był nagrodą.

Benedictio Dei iid.

Serbia.

W całej Serbii uważa się za chwałę na Kragujevacu, gdzie w wydzielone adresemu skupczyły się od dni kilku żywe rozprawy. Wzajemnie wydawali się nie chce się wprost oświadczyć za utrzymaniem neutralności Serbii, dają jednak do tego, aby to zrobić pośrednio, choć zostawiają bowiem wszelkie postanowienia co do polityki zagranicznej Serbii, mądrości króla i jego doradców. Takiej oświeconej adresemu sprzeciwia się mniejszość radykalna komisji adresemu. Jak to już dziś twierdzić można, większość wydawała nie ufa sobie, aby mogła przeobrazić adres w jej duchu napisany; zostaje bowiem pod dość wielkim tarytoremz mniemaniem, która spodziewa się poparcia w skupczynie i śmiało dla tego idzie na przed. I istnieć pomimo bardzo żywych i ustawicznych ustawań rządu w przeciwnym kierunku większość skłania się do uchwały mniejszości, aby rozpocząć akcję wojenną. Zresztą dźwięczy się tylko można, gdyby inaczej było. W Kragujevacu pełną jest wystawność i agentów powstańców z Bośni i Hercegowiny, którzy widzą, że punkt ciężkości sytuacji leży w skupczynie, propagując wszelkimi środkami rozumu i siły, za wypowiedzeniem wojny. Rząd nie chce sobie jeszcze więcej położyć trudności, nie może zapobiedz tej agitacji. Gdyby nie miał za sobą precedens, iż petycja Bośniaków została odrzucona, może jeszcze przed rozpoczęciem obrad nad adresem podałby się do dymisji. Na tym jednak fakcie opierając się mniemaniem, iż należy poczekać na zakończenie rozpraw adresemu, tak ciele chwiejnych i pełnych rozróżnień. Spodziewają się, że najdalej do niedzieli 19 b. m. przyjdzie do jakiejś decyzji i wyjaśnienia sytuacji. Tyle już dziś zdaje się być pewnem, że gabinet Stewca-Risticz Guicwale nie ma zamiaru przystać na ewentualne żądanie skupczyny wypowiedzenia wojny. Ponieważ także książę Milan i jego najzaufańsi doradcy zgadzają się w tej mierze z ministerstwem, to nie jest rzeczą nieprawdopodobną, że książę Milan dymisji gabinetu nie przyjmie. Najprawdopodobniej wtemczas jest rozwiązanie skupczyny. Nowe wybory mogłyby być przeprowadzone pod egidą ministerstwa pokojowego, a zanim się zbierze nowa skupczyna, może tymczasem paacyfikacja powiatów prowincji tureckich stanie się faktem dokonanym.

Ostatniemi czasami wiele było mowy o naruszeniu kilkakrotnie w tych dniach granicy serbskiej pod Mokra Górą przez Turków, ściegających zbiegów powstańców aż na terytorium serbskie, przy csem spalili d.m. straż granicznej. Wiadomości te dotychczas urzędowo nie były stwierdzone.

— Dziennik *Granica* w korespondencji z Belgradu z d. 13 września donosi, że rząd serbski zarządził, aby w przeciągu 10 dni przygotowano dla wojska 70 chorągwi. Tenże sam dziennik donosi, że znany dom bankierski w Londynie Baring i Spółka, przyrzekł Serbom wielką pożyczkę, jeżeli użyją jej na wojnę.

Czarnogóra.

Najświeższe wiadomości z Cetinji donoszą, że książę Mikołaj dopiero teraz począł uczuwać trudność położenia, jakie mu zrzędy wypadki w Hercegowinie. Wiadomo, że Czarnogóra wśród stosunków normalnych chce wywrócić własną ludność, sprowadzić musi produkt krajów sąsiednich. O wiele trudniejszem musi być dlań położenie tego małego ksiuiku i jego biednej ludności, kiedy stał się celem rzezi można prawdziwie inwazyi przez zbiegów, którzy po większej części nie z sobą nie przynoszą. Prócz tego przechodzi mnóstwo rannych w potyczkach stoczonych i toczących się w okolicach nadgranicznych, na terytorium czarnogórskie, gdzie brak jest lekarzy i wszelkiego materiału sanitarnego. Pomimo całego zapału Czarnogórców do wojny, pomimo ich całej gościnności i ofiarności dla cierpiących braci, zaczyna jednak odczuwać się istnytyk zachowawczy. Obawa bliższej, a jeżeli dobrze pójdzie w zimie nieuniknionej głodowej, obawa epidemii w tym zresztą bardzo zdrowym kraju, czynią na ludność i na księcin bardzo przynęcające wrażenia. Pomimo tego wszystkiego, pomimo tego smutnego położenia nie mogą się w Cetinji zdecydować na porzucenie myśli wypowiedzenia wojny Turcji i spełnienia nadziei powstańców, że Czarnogóra weźmie udział w akcji. Hasłem w tej chwili na dworze księciem jest: wszystko zawisło od skupczyny serbskiej. Jeżeli ona zdecydnie wojnę, natenczas niecierpliwie Czarnogóra za wojną, ani chwili nie niesie nadal trudnej próby. Jeżeli zaś w Kragujevacu przyłączą się do pokojowych intencji mężów u steru rządu będących, natenczas Czarnogóra będzie musiała zaniechać swego postanowienia wywabada-

nia ludów, bez niebezpieczeństwa dla swego do brego imienia między Słowianami.

Hasło to stanowi w tej chwili charakterystykę urzędowo wyznaczonego programu polityki czarnogórskiej, która opiera się w zupełności na postanowieniach Serbii. Całkiem zgadza się z nią ten półurzędowy organ *Glas Czernogorca*, który od kilku dni mniej jest wojowniczy, chociaż tu i owdzie przebija jeszcze nadzieja wojny. (Polit. Corresp.)

Turcja.

Do jednego z pism węgierskich piszą z nad granicy bośniackiej: „Przy końcu sierpnia uważać można było bunt bośniacki za stłumiony i wygasły. Wszystkie wieści o potyczkach powstańców z Turkami były zmyślane. Od trzech dni jednak (od 7go b.m.) stan ten zmienił się zupełnie. Słowiańskie komitety rewolucyjne rozwijają gorączkową czynność. Popi agitując zacięcie, wysyłają ojców rodzin w „święty bój“. Broń i amunicja przemycana była ciągle przez granicę. Powstańcy musieli się już poczuć na siłach, bo wczoraj i pozawczoraj napadli w Kozarskich górach na tureckie patrole, które zostały rozbite. W wczorajszej potyczce padło blisko 30 tureckich żołnierzy. Biura werbownicze wysyłać coraz więcej ochotników na plac boju, a ze wszystkich, co się robi, widać, że rozpoczynają się na nowo akcje zorganizowane zostały według nowego planu. Ale i Turcy mają się na baczności. W Bośni znajduje się dostateczna ilość dobrze wyćwiczonych rezerw (rezery) i uwiązują się znaczne oddziały wojska nieregularnego. Cała nadto mużulańska ludność Bośni stoi pod bronią, gotowa do walki na śmierć lub życie. Bośniacy katolicy, których jest około 140,000, stoją po stronie tureckiej. Ostatni wynik walki nie może być wątpliwym, będzie on straszny i krwawy, a skończy się wypiciem grecko-słowiańskiego żywiołu w Bośni“.

Według najświeższych wiadomości *Polit. Corresp.* potwierdza tylko częściowo doniesienie ostatniego biuletynu urzędowego tureckiego, według którego powstańcy w dystrykcie Trebini poddali się Porcie. Mianowicie to poddanie się nie nastąpiło w większych rozmiarach, lecz tylko tu i owdzie poddały się garstki powstańców w okrogach Suma i Popovopolje.

Jak było do przewidzenia, walki z 14 b. m. o których wczoraj na tem miejscu pisaliśmy, ponowiły się na drugi dzień pod Zuberą. Szczęśliwie tych potyczek nie są jeszcze wiadome. Natomiast słychać o mniejszej utarcce pod Dabricą, pomiędzy Stoca i Blagoje, która się skończyła spalaniem miejscowości tureckiej Dabrica i porażką Turków, których poległo 27. Powstańcy stracili 6 ludzi w zabitych.

O spaleniu Dużego Klasztoru znajdujemy dziś dopiero wiadomości. Oto Hussein pasza, komendant trebiński garnizonu, który liczy 4000 ludzi, kazał spalić Duży Monaster, znany z ostatnich zajęć na polu walki. Korespondent z Dubrownika do *Deutsche Zeitung* pisze o tem, co następuje: „Gdzie jeszcze przed tygodniem pełno było do wódców, partyzantów i — korespondentów dziennikarskich, panuje teraz cisza grubowa i smutne pustkowienie. Okopane mury czernieją wśród gęstych krzewów, jakby ruiny dawno zburzonego zamczyska; terasy runęły, mury forteczne zostały zniszczone, a wszystko, co miało jakąkolwiek wartość uwięzione zostało przez Turków do Trebini. W Monasterze znajdowały się znaczne zapasy amunicji, broni i prowiantu a nawet gotowych pieniędzy — strata więc dotkliwa dla powstańców. Turcy z fanatyczną zaciętością spełniali dzieło zniszczenia. Żołnierze ucinali trupom powstańców głowy. Od czasu odsieczy Trebini i zburzenia Dużego Monasteru drogi są wolne. Tureckie sztafety przebiegają okolicę bezpiecznie — powstańców ani śladu! Jakże inaczej jeszcze wyglądało tu przed tygodniem. (Korespondent datuje swój list 8 września). Za to w Zubaczu powstanie tli jeszcze. Powstańcy tamtejsi otrzymali zasilki i liczą obecnie 900 do 1000 ludzi“.

— Z Konstantynopola zapowiadają zmianę w ministerstwie tureckim, mianowicie Sarfet pasza, obecnie minister spraw zagranicznych, ma już w tych dniach wystąpić z gabinetu, a zastąpi go prawdopodobnie Raszid pasza, terazniejszy ambasador turecki na dworze wiedeńskim. Nie zbyt dawno pełnił on już obowiązki ministra spraw zagranicznych w gabinecie tureckim, teraz więc znów ma być na tę posadę powołany.

— W skutek wiadomości, że przechodzi wojsko tureckie przez enklawę Klek-Metkovic z powodu świeżo wydanego zakazu, stanie się dalej niemożliwym, pociępsza *Polit. Corresp.* z oświadczeniem, że jak dawniej, tak i teraz enklawę rzeczono jest terytorium tureckim i tylko morze oblewające jest *mare clausum*. Obycm niewolno tam lądować, co się także odnosi do okrętów tureckich wojennych, które muszą wpięć postać się o pozwolenie w Austrii i takowe otrzymać. Stosunek ten nie zmienił się w ostatnich czasach przez żadne rozporządzenie.

Wiadomość tę podał był *Tagblatt* w telegramie z Dubrownika. O innym zaś zakazie pisze *Fremdenblatt*. Według tego dziennika wybuchło nieporozumienie między rządami tureckimi a czarnogórskimi z powodu wzbronionej Turkom przejścia przez terytorium czarnogórskie. Oto co pisze ten dziennik: „Potwierdza się niezaprzeczalne doniesienie, że Turcy, nie mając pozwolenia rządu czarnogórskiego, przeprowadzali silne oddziały wojska przez terytorium czarnogórskie. Czarnogórcy postanowili przeszkodzić temu i jedynie w skutek umiarkowania obu stron nie przyszło do starcia. Dowódca oddziału tureckiego chce udowodnić, że działa prawnie, powoływał się na to, że droga, którą swoich ludzi prowadził, jest przeciw turecką, bo zdobyli ją Turcy w r. 1862 podczas ostatniej wojny z Czarnogórą. Czarnogórcy nie przystali na taki dowód prawnego postępowania, a wstępy dowódca turecki wydał nakaz odwrotu. Nadto donoszą z Cetinji, że twierdzą Nikisz, obsadzona przez powstańców, na której odciec dążyło właśnie do wojska tureckiego przez terytorium czarnogórskie, zaledwie jeszcze dziesięć dni może się utrzymać. W Cetinji przyjeżdżają z radością wiadomości o upadku tej twierdzy, gdyż rozawiana przez nieprzyjaciół Czarnogórę wieść, że Czarnogórcy wspierają potajemnie żądło nikiszcy, upadłaby sama przez się“.

Wracając jeszcze do owego enklawy, znajdujemy ciekawą wiadomość historyczną w *Memorial diplomatique* odnoszącą się do przystani Klekij. Powtarzamy cały ustęp, wyjaśnia on bowiem owe trudności w wyładunku tamże wojska tureckiego, jak niemieli stosunek w tej mierze do Austrii. Oto co pisze wspomniany dziennik: „Ciągłość posiadłości austriackich na wschodnim

brzegu Adrjatyku przerywa się w dwóch miejscach, po stronie północnej i po stronie południowej Dubrownika czyli Raguzy, gdzie sięgają do morza od Bośni dwa wąskie pasy terytorium tureckiego, noszące nazwy od rzeczek Suturny i Kleka. Są to kamieniste, jałowe i niezamieszkałe pustkowia; jeden z tych pasów ziemi ma szerokość czterech kilometrów, drugi dwa zaledwie. Należały one niegdyś wraz z całym półwyspem dalmackim do byłej republiki weneckiej. Z tą, jak wiadomo, była mała enklawa rzeczopoli Dubrownika, także przez wieki niepodległa, w częstych poróżnieniach, i obowiązując się przemocą potężnej sąsiedzi, umieli sobie Dubrowniczanie, korzystając z niepowodzeń weneckiego oręcza w wojnie z Turkami, wyjednać u Porty, ażeby w zawartym następnie traktacie zwycięskim, zabrala Wenecja owe wspomniane dwa pasy ziemi, tak ażeby terytorium dubrownickie osłonięte było dokoła (prócz morza) turecką posiadłością, i tam samem od weneckich zamachów zabezpieczone.“

Taki stan rzeczy trwał blisko dwa wieki, aż do czasów rewolucji francuskiej. Francuzi zniweczyli obie republiki, Wenecką i Dubrownicką, i zajęli Dalmację wraz z tak zwanymi Ujściami Kattarskimi, zagarnęli również oba wykroje Suturny i Kleka, i mieli je w posiadaniu aż do roku 1814. Porta nie tylko że tolerowała ten zabór, lecz zdaje się nawet, że całkiem o nim nie wiedziała; jałowizny że nie miały dla niej żadnej wartości, ani z fiskalnego ani z wojskowego względu: nie było tam ani jednej wsi, ani jednego meczetu, żadnej zgroma sędziby ludzkiej.

Cesarz austriacki, któremu się spuszczano po Weneceji dostała, spojrzawszy na mapę Dalmackiego półwyspu, spostrzegł owe dwa wykroje, należące z prawa do Porty; kazał zwrócić im Turkom, lecz i ożmianić zarazem rządowi sułtana, że pragnąłby się z nim porozumieć co do sposobów prawnego nabycia tych dwóch pasów ziemi, przerywających ciągłość austriackich posiadłości. Chodziło szczerzej gabinetowi wiedeńskiemu o uniesienie licznych niedogodności i trudności, jakie sprawiało to pogmatwanie tureckiej granicy z austriacką pod względem policyi sanitarnej i politycznej, jako też do zoru celnego.

Nie grzecznie jednakże, bo aż dopiero w r. 1833 zaczęły się formalne w tym przedmiocie układy; lecz do żadnego nie doprowadziły rezultatu. Porta nie chciała ani za pieniądze Suturny i Kleka ustąpić, ani też za inne terytorium austriackie wymienić. Miała ona politycznie do tej odmowy po budki. Chciała koniecznie, ażeby Bośnia i Hercegowina miały dostęp do morza, a mogły go mieć tylko przez dwa w mowie będące wykroje. *De facto* wszakże nie można się z morza dostać do Suturny ani Kleka inaczej, jak przez cieśninę pomiędzy austriackim terytorium, które też za wolą Austrii w każdym razie zamknąć być mogą.

W roku 1850 podczas powstania w Bośni Austriacy odwołując się do traktatów, mocą których Ujścia Kattarskie użyczone są za *mare clausum*, zaproszali przeciw powstaniu postąpieniu Porty. Ta pomimo to dalej spór postawiła, zabierając się w r. 1852 do budowania wojennego portu będz w Kleku bądź w Suturnie. Nie dość na tem, bo gdy Czarnogórcy przeciw Turkom się powali, rząd sułtana czynił przygotowania, aby wojskom przeznaczonym do wkroczenia w granice Czarnogórza przez Suturnę, posilił wyprawę. W grudniu tegoż roku 1852, gabinet wiedeński, w wystosowanej do Porty nocy protestując ponownie przeciw powstaniu jej postępowaniu, przypominał, że choć zwrócił był małeńkie terytorium dawniej do Turcyi należące, to nie myślał się przez to bynajmniej zerwać moralnego pasu, który je oblewa; że Austrija utrzymywała tam zawsze okryty wojenne, mając w zależności od siebie komunikację z owymi wykrojami, tak samo jak to czyniła przedtem republika Wenecka. Stojąc więc przy swoim prawie, oświadczył stanowczo rząd wiedeński, że gdyby Turcy powzięli się na to prawo targnąć, wtedy się siłą odeprze.

Niezapadło po tej nocy, w lutym 1853, przybył do Konstantynopola jako nadzorca pusek z Wiednia generał hr. Leiningen. Wojskowy ten dyplomata miał rozkaz domagania się odpowiedzi kategorycznej. W tak grzonym rzeczy obrócie napisał sułtan do cesarza austriackiego list, w którym go upewnił, że nie będzie już żadnego naruszenia *status quo*, aż po przyjacielskim i formalnem porozumieniu się z Austrią.

Dekretem z dnia 6 maja 1854 ogłosił rząd austriacki zatokę Kattarską, w której się wybrzeże Suturny mieści, za port wojenny; poddał więc tę zatokę przepisom, we wszystkich innych portach wojennych obowiązującym. Wejście do niej jest wojennym okrętom obcy wstrzymano.

Dla tego to chcą w Suturnie czy w Kleku wojska wysadzać, musieli porta wyjednać na to przyzwolenie Austrii.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 18 września. Zaprowadzono temi czasami taki porządek w Królestwie Polskim, że podani anstrycy udający się tam, obowiązani są pasport swój zwozić u naczelnika powiatu i oświadczyć się stawić. Wielką to jest uciążliwość zwłaszcza dla osób zostających w ciągłych stosunkach między Galicyą a Królestwem Polskim, jak np. dla właścicieli majątków, którzy wielką liczbą zamieszkuje stale w Krakowie, a tylko do polskich posiadłości swoich w Królestwie Polskim dojeżdżają. Muszą oni bowiem, mając tu na granicy majątki, jeździć po wize pasportową za każdym swem przybyciem do odległego o kilka mil miasta powiatowego i zmarować niekiedy na ten cel parę dni czasu. Niemniej uciążliwem to jest dla wielkiej liczby rzemieślników, którzy sprowadzani bywają z Krakowa do różnej roboty po dworach i miasteczkach polskich Królestwa Polskiego. Trudno bowiem sprowadzać nad granicę galicyjską rymarza, siodlarza, tapicera, malarza, stroiciela fortepianów i t.d. z Warszawy a nawet z Radomia albo Kielc, kiedy się go ma w pobliżu w Krakowie, a taki rogoźnik chce robotę swoją wykonać, trwającą niekiedy parę lub kilka godzin, obowiązany jest jeździć z pasportem swoim do Miłowa, Olkusza lub innego miasta powiatowego, co bezużytecznie przyczynia czasu i kosztów każdej takiej roboty. Nie jest to sprawa polityczna, ale poprostu sprawa dogodności i stosunków nadgranicznych, jak to bywa wszędzie na pograniczu. Do zaprowadzenia tego przepisu obostrzającego wzajemne stosunki nie zachodzi obecnie żaden powód bezpośredni, albowiem przepis istniał dawno, ale wykonywany nie był, jako uciążliwy i bezużyteczny. Zaniechanie go byłoby więc pożądanem.

— U wejścia do hotelu Krakowskiego na Podwalu umieszczoną została skrzynka listowa, a druga w nlicy Zwirzyńskiej.

— Straż policyjna przytrzymała wczoraj Ant. Michniewskiego, wyrobniaka, który niósł drzewo skradzione na robocie i Wojciecha Kłapęstę z Bierzanowa za kradzież pigulierską z pieniędzy z kieszeni.

— W celu porównania narządów fizycznych, których najdrobniejszą różnicą wielkie sprowadza zmiany rezultatów badań, profesor uniwersytetu Jagi. Dr. Kuzyński jeździł był do Wiednia, a teraz zwiedza stacyę fizyograficzne we Lwowie, Stanisławowie i Tarnopolu.

Tarnów 17 września. (L.) Dnia 6 bm. umarł w Radomyślu najstarszy obywatel, blisko stuletni starzec, Piotr Kosiński, zostawiając potomstwo bardzo liczne, bo 160 wnuków i prawnuków oraz jednego praprawnuka. Wobec licznych zebrania wiernych zwłoki jego złożono w grobie familijnym pod kaplicą, której był fundatorem i na którą zostawił zapis.

— **Rudki** 16go września.

Rozszerzenie tutejszej trywialnej szkoły na 4ro klasową o czterech nauczycielach, wielką ma doniosłość dla Rudek i całego powiatu, bo to jedyna 4ro klasowa szkoła na ten obszar i zaludniony powiat. Przewodniczącą Rady szk. m. X. Michał Kamiński, proboszcz o. i. podniósł był myśl rozszerzenia szkoły rudeckiej na 4ro klasową, zanim jeszcze ustawa szkolna obecnie obowiązuje, weszła w życie; udał się do Rady szkolnej okr. w Samborze o poparcie, i zakładał do serc szlachy o pomoc. Pierwszy popieścił z ofiarą hr. Aleksander Fredro, właściciel Rudek, dając 24,000 cegły na rozszerzenie budynku szkolnego; p. Konstanty Morawski prezes Rady powiat. poparł gorliwie w pełnem posiedzeniu Rady, by nbożej gminie przysłać w pomocy. Jego wpływowi zawdzięczyć należy przyznanie gminie na lat sześć zapomóg po 400 złr. rocznie; p. starosta Kornel Winter wyjednał u Rady szkol. krajowej, jednorazowy bezwrotny rat 2,000 złr.; postarł się o sporządzenie planów i kosztorysów, i sam się zajął nadzorem i kierownictwem budowy. W kilku tygodniach stanęły dwie oborne izby obok starego budynku, mianowicie trzech nauczycieli i już przeszło 300 młodzieży pobiera od roku naukę. D. 4 bm. zaprowadzoną została czwarta klasa z niezwykłą uroczystością, bo przy huku młodziarzy i z nabożeństwem, po którym w sali szkolnej przybrał, p. Piotr Niedźwiecki nauczyciel kierujący, przywitał gości, a na jego przemowę odpowiedział X. Michał Kamiński, jako proboszcz i przewodniczący, iż starać się będzie, aby młodzież katolicka, w szkole katolickiej otrzymała wychowanie. Kończąc wniósł okrzyk na cześć N. Pana. Trójkliwy o dobro szkoły starosta p. Winter przeniesiony zostaje do Lwowa, a umiało na pogodnicz obowiązków urzędniczą, z obowiązkami obywatela przez czas dwuletni tu pobyty; sprężystością, sumiennością i łagodnością zjednał sobie serca wszystkich. Na jego pożegnanie dał proboszcz wieczerę, miasto było iluminowane, a deputacya gminna przy lampach i strzałach, młodzieżywożyci pojechała go na plebani.

— Z powodu zaginioności kradzieży koni, ministerium węgierskie zaprowadziło przepustki na konie z Austrii do Węgier przybywające z nazwiskiem właścicieli koni. Konie bez takich przepustek wprowadzane, przytrzymane będą.

— Nr 532 *Kłósów* zawiera: „Bakałarze“ powieść Adama Fluga (c. d.); „Powrót w rodzinne progi“ (wiersz) przez Antoniego Pileckiego; „Kupno i sprzedaż“ komedia w pięciu aktach przez Jana Babbystę (Jana Zachariasiewicza) (dok.); „Kościół i Klasztor“ po bazylijskiej w Poczojowie; z ryciną; Listy z podróży (Gieszen) przez H. St.; „W czasie kopania kartofli“ przez R. z ryciną; „Obrazki czasu i ludzi“ napisał Berlicz Sas (c. d.); „Modlitwa dzieci“ (z ballady) Mickiewicza: Powrót Taty, przez P. z ryciną; „Z letniej przejażdżki Edwarda Lubowskiego (dok.); „Smażenie konfitur“ przez P. z ryciną; „Szkice humorystyczne“ J. Kostrzewskiego, „Dziś nie poznaj pana po cholewach“ dwa drzeworyty, „Przeгляд polityczny“, wiadomość bieżąca z pola literatury, nauki i sztuki.

— *Tygodnik Ilustrowany* N. 402 zawiera: Maryan hr. Czapki (z drzeworytem); — Kronika tygodniowa; — Przegląd polityki zagranicznej; — W jesieni (wiersz); — Przy źródle (drzeworyt); — Gościniec z miasta (drzeworyt); — Studya o obecnej literaturze powieściowej (c. d.); — Korespondencya z Krakowa; — Hadzy-Dawlet Gieroj opowiadanie historyczne; — Ruiny zamku w Trębowli (z drzeworytem); — Szachy; — Rebus; — Szkice z państwa Flory; — Resurrectori (powieść) J. L. Kraszewskiego (c. d.); — Widenie (wiersz); — Wyspy liparyjskie (c. d.); — Wrażenia z podróży po Portugalii; — Jedność moralna rodu ludzkiego (c. d.); — Królestwo niewieście, powieść w 2ch tomach (c. d.).

— Nr 36 *Bluszczy* mieści w sobie: „Kamień na drodze“ wiersz Maryi Ilnickiej; — „Pogadanka“; — „Miss Angel“, przez pannę Tackera (dok.); — Korespondencya zagraniczna, przez J. M.; — „W Mandurii“ (c. d.) przez R. Maksymowską; — Wiadomości literackie naukowe i artystyczne.

— *Dziennik Poniński* został skonfiskowany za ogłoszenie niektórych ustępów z mowy Ojca Sgo do pielgrzymów z Laval, który podajemy dziś w całości. A jednak *Dz. Poniński* nie dał żadnych innych ustępów, prócz tych, jakie podały Dzienniki berlińskie.

— Przedruk dzieł autorów żyjących, przedstawienia sztuk dramatycznych bez wiedzy i woli autora są bardzo zwrytke w Polsce, i to szczególnie w braku ustaw zapewniających własność autorską. Temu złemu zaradono teraz. Jak donosi bowiem *Gaz. Polska*, wygrał temi dniami p. Wł. Anzycy przed trybunałem handlowym w Warszawie proces przeciw dyrektorom teatrów prowincjonalnych Teles i Choromański, którzy przedstawiali dzieła przez niego tłumaczone „Księżniczka Tebrydzona“ i „Jaś się śmieje, Jasia pączek“. Trybunał skazał pozwaną na zapłacenie p. Anzycowi 150 rubli i na koszty procesu.

— Michał Janowski, profesor w Commeray w departamencie Mense we Francji, poszukuje trzech braci swoich, imieniem Adam Aleksander, Zygmunt i Piotr, rodem z Wiewiórki w Tarnowskim (powiat Pilznieński), a których jako sieroty z r. 1846 rozebrano za pośrednictwem pp. Winklerowej w Tarnowie i Kłodzkiej we Lwowie. Komuś wiadomo było, gdzie się rzeczony Janowscy znajdują, zechce dać znać bratu ich Michałowi.

— *Gaz. Kiel.* donosi: Na łakach wsi Piestrzec, w powiecie Stąporkim, wytrysnęło źródło, z którego woda już od pół wieku przez okolicznych włóścian używana była w chorobach suchotniczych, z dobrym jak utrzymują skutkiem. Wodę z tego źródła wiejskie lekarze zalecają prostaczkom w ostatnią godzinę śmierci, jako niechybny środek niebolesnego skonu; to też w medycynie ludu wód z piestrzeckiego źródła zowie się także napojem „od lekkiego skona“. Wyssadaby, aby któryś z okolicznych medyków na miejscu zbadał stan źródła, a wodę podał chemicznej analizie.

— We wtorek rano znaleziono w Wiedniu w pobliżu targowiska bydła na St. Marz zwłoki zamordowanej kobiety. Zrazu nie było żadnych domysłów, bo nawet nazwisko ofiary nie było wiadome, aż wreszcie policya dotarła do źródła i uwiłaziła niejakiego Schustra, właściciela domu jako podejrzanego wraz z kobietą, która u niego mieszkała. Zamordowana bowiem była jego żoną, z którą się rozstał, a nazywała się Matylda Markowicz; liczyła lat 26; prowadzenie jej było gorzkie.

— W Elblągu odwołano się temi dniami do starego prawa z czasów polskich i uzyskano jego umianie. Kazimierz Jagiellończyk nadał r. 1547 miastu przywilej uwalniający je od kwatunku pod warunkiem, aby miasto utrzymywało dom, w którymby królowi polscy, ich żony i rodziny mogli stawać i otrzymali potrzebną ilość siana i drzewa opałowego. Później za czasów pruskich dom przeznaczony na królewskie mieszkanie był uwolniony od kwatunku a właściciel ówczesny domu, kazał ten przywilej zahipotekować. Terazniejszy właściciel opiera się na tym przywileju uzyskany jego umianie i uwolnił się od kwatunku. W domu tym (Stary Tur N. 14) stawali oprócz królów polskich, w r. 1703 Karol XII król Szwedzi, 1711 Karol Piotr W., 1773 Fryderyk II król Pruski, 1776 W. ks. Paweł syn cara Piotra. Ale już Fryderyk Wilhelm III 1798, Napoleon I 1807, Cesarz Aleksander I 1818 gdzieindziej mieszkali w Elblągu.

— W Krymie, gdzie bardzo mało robiono dotąd poszukiwań archeologicznych, wspaniale znaleziono teraz zabytki greckie. W Kercoz brano fundamenta pod kąsno wojskowe i napotkano stary grób grecki z ciosów sklejonych. W grobie samym wszystko zniszczało co nie było gliną lub złotem. Wydobyto ztamtąd złoty helm, okryty rzeźbą roboty dzirknowanej, z czasów kwitnącej sztuki greckiej, dwie złote czary, złoty pierścień po części śnieżną nadgryziony, złamany wieniec wawrzynowy ze złotymi listkami, kilka drobnych ozdób złotych, pieniądze złoty Aleksandra Wgo, rękójce miecza, gdyż sam miecz zapewne zjedzony rdzą, oraz ogromną urnę wszelako zgruchotałą a na niej na tle czerwonym czarna wypukłorzeźba wyobrażająca bitwę z napisem greckim. Przedmioty złote ważyły 3 1/2 funtów. Cały ten skarb zabrano do Petersburga. Inne dawniejsze odkrycie jest bardzo ważnem, bo wspaniała grecka urna z 2go albo 3go wieku przed Chr., na której rzeźba, jak napis wskazuje, przedstawia zachodni fryz Pantenonu, dziś zaginiony a znany tylko z niendolnej kopii z 17go wieku.

— Wystawa nieustająca Towarzystwa Przyjaciół sztuk pięknych w biskupim pałacu przy ulicy Franciszkańskiej, otwarta codziennie od godziny 11ej do 4ej prócz poniedziałku. Wstęp w niedzielę 15 centów, w dni powszednie 30 centów.

— Dnia 17 września pogoda; termometr od 5-6 do -17-6 R. Barometr zwolna idzie w górę; dnia 18 września o godzinie 6ej rano stan jego był 332-62, termometr 3-6 R. Wiatr północno-wschodni.

— W niedzielę dnia 19 września: Sgo Januariusza męczennika; w poniedziałek dnia 20 września, Sgo Eustachiusza biskupa.

Wykaz zmarłych w Krakowie

od dnia 11go września do 17 września 1875.

Park sz. Ludwik, czeladnik młynarski, lat 38, na zapalenie okostnej od lewego; Ambrozka Wiktoria, służąca, lat 32, na insuficjentia valomitralis; Brokera Ludwika, córka adwokata w Pleszewie (Ks. Pozn.), lat 14, na dar brzany; Skórnowa Dorota, na opiece, lat 11, na dysenterję; Anighor Józef, b. urzędnik, lat 64, na dur; Gil Jan, na opiece, lat 10, na zapalenie nerek; Dubowska Teofila, wdowa po krawcu na opiece Tow. Dob., lat 80, na niedokrwistość; Zaraska Marya, córka urzędnika, lat 10, na dysenterję; Jezierska Tekla, żona rolnika, lat 35, na migawkę kostny; Salsk Antoni, górnik kopalni węgla, lat 30, na spondylit; Biernatowa Katarzyna, wnuczka, lat 38, na suchoty płuc; Barański Jan, syn księcia, lat 14, na zapalenie nerek po szkarlatynie; Popkiewicz Jakób, murarz, lat 54, na gruźlicę płuc; Szyzyłowicz Mieczysław, prawnik, lat 23, na suchoty płuc; Nosek Jan, pisarz przywilej, lat 49, na raka; Brzecki Józef, obywatel, lat 81, na wadę serca; Bukowski Jan, wyrobnik ślusarski, lat 69, na enteritis in indie marantico; Gletner Kalman, rzemieślnik, lat 70, na zapalenie płuc; Osiek Jachetta, przepiórkę, lat 60, na chorobę nerek.

Oprócz tego dzieci do lat 5-ciu zmarło 16 a mianowicie: na biegunkę 5, na dur 1, na zapalenie żołądka i jelit 2, na wyniszczenie 1, na ospę 1, na niezbyt chroniczny 2, na niedługą płuc 1, na żółtaczkę 1, za zamartwic 1, causa mortis ignota 1.

Sprawy sądowe.

Kraków 18go września.

W przyszłym tygodniu odbędzie się przed teatrysem sądem karnym następujące rozprawy ostateczne:

W poniedziałek d. 20 września: Chila Sterna o oszustwie; Józefa Wątorskiego i Wojciecha Sudy o kradzieży; Antoniego Wojczyńskiego o oszustwie; Jana Skolacza o ciężkie uszkodzenie ciała; Michała Czadera o zgwałcenie i rabunek (przed sądem przysięgłych). **Prócz tego 11 rozpraw apelacyjnych. We wtorek d. 21 b. m.:** Jana Kopeńskiego i Jana Janowskiego o oszustwie; Samuela Bettera o oszustwie; Bartłomieja Knapka o gwałt publiczny. **We środę d. 22 b. m.:** Marolna Florczyka o kradzieży (przed sądem przysięgłych); Pawła Poprawy, Jana Piętki i Macieja Wojcika o ciężkie uszkodzenie ciała; Jana Głowackiego o ciężkie uszkodzenie ciała. **We czwartek d. 23 b. m.:** Jana Juraszka o kradzieży; Wojciecha Sliwiczka, Michała Szyca, Józefa Musiała, Jana Czaba, Tomasza Wojtowicza o kradzieży; Ignacego Maurya o ciężkie uszkodzenie ciała. **Prócz tego 11 rozpraw apelacyjnych. W piątek d. 24 b. m.:** Józefa Matyszczaka o ciężkie uszkodzenie ciała; Michała Żurka o ciężkie uszkodzenie ciała; Samuela Iohannera o przewiezienie; Katarzyny Usterkowej o wy

Przyjmuję krawieczkę, bieliznę i wszelkie szycie na maszynie oraz mam pomieszczenie dla pańskich mebli lub z prowincji do nanki szycia. Przyjmuję rekawiczki do prania. Ul. Żydowska Nr. 146 III. piętro. (2315-3-3)

Poszukuje się Sklepu lub Składu

suchego i obszernego. — Ktoby takowy miał do wynajęcia od d. 1go Października lub zaraz — raczy się zgłosić do handlu **E. Skirlińskiego**. (2327-2-6)

Empecheur

najnowszy przyrząd przeciwko upławom no-
nym, rosyła wraz z przepisem użycia po
zr. 2 za sztukę. **John Zieger w Gracu**,
Skład nowości gutaperkowych.
(2219-7-30)

Ekspedytor pocztowy

mający praktykę po większych urzędach i
administracjach mogący wykazać się do-
breimi świadectwami, poszukuje odpow-
iedniego miejsca pod adresem **M. S. poste**
restante Kraków. (2222-2-2)

Dr. Med. Karol Goebel dentysta

Lekarz specjalny chorób ustnych,
ordynuje od 106 do 36j
ulica Franciszkańska 151.
(2265-2-)

Kilka powozów

kompletne nowo urządzone, **Jest**
do sprzedania po bardzo umiar-
kowanej cenie u **Roberta Gür-
tlera**, lakiernika w Białej
przy Bielsku. (2290-2-)

Masę do froterowa- nia podłóg

w różnych odcieniach, od jasnożółtego do
ciemnobrunatnego i bezbarwną, jako naj-
praktyczniejszy i najtańszy środek do za-
puszczania podłóg z jakiegokolwiek drzewa
i nadania jej pięknego trwałego połysku
(1 funt wiedeński wystarczający na zwykły
pokój kolorowej po 64 c., bezbarwnej po 88 c.)
jak również (2293-3-3)

lakier do zapuszczania podłóg,

który w okamgnieniu schnie a przedewsz-
ystkiem dla salono- użwanym bywa i po-
dłóg tylko ciemnożółtawo przeźroczyste
zabarwia, funt wiedeński po złr. 1.25 mo-
żna sprowadzić za zaliczką z fabryki

O. T. Wincklera we Lwowie.

Padaczkę

(epilepsy) leczy listownie specjalny le-
karz **Dr. Killisch** w Dreźnie, Wilhelm-
platz 4 (dawnej w Berlinie). (1032-18-18)
Skutki nadzwyczajne!

Rękawicznik

obznajomiony z robotami galante-
ryjnymi i bandaży, znajdzie mie-
sce za dobrem wynagrodzeniem
u **Józefa Suchana**, ręk-
awicznika w Ołomuńcu.
(2235-3-3)

Dentysta z Wiednia

Magister **Adolf Lehrer**
mieszka przy ul. Grodzkiej pod Nr. 58
w Krakowie.
W zakładzie swoim wyrabia najlepsze
sztuczne zęby, oale szereg i takowe
bez bólu osadza.
Każdy **BÓL ZĘBÓW** zostaje usmierzony.
Ordynuje wyłączenie w chorobach ust od
godz. 9 rano do 5 po południu. (2115-8-)

Osoba młoda

Polka, posiadająca język niemiecki, uzdolniona w
krawieczynie i bieliznie szyciu tak ręcznym jak i
maszynowym, mogąc złożyć świadectwo z kilko-
letniego pobytu w jednym z domów wyższych, po-
szukuje odpowiedniego zatrudnienia w Krakowie od
1 Października. — Osoby interesowane raczy się
zgłosić pod adresem **Z. R. poste restante** O-
święcim. (2311-3-3)

(2243-3-3)

Największa Fabryka mebli żelaznych

REICHARD & Co.,
w Wiedniu, III., Mar-
garete Nr. 17,
poleca się niniejszym Szan. Publiczności.
Ilustrowane cenniki na żądanie darmo
i opłatnie. (1884-19-)

Ból zębów wszelki i najwzrost, usuwa natychmiast i trwałe sławny LITON, gdy nie pomaga już żaden środek.

Fl. 36 i 60 cent. — Dalej 60 cent. i 1 zł. Esencya
na loki i kędziory
PALMA, nadaje połysk i trwałość lokom.
W Krakowie w aptece E. Stockmara. (2233-2-)

F. Kernreuter w Wiedniu, Hernald, Hauptstrasse 115 obok kolei konnej.

**Za rzetelnym poleceniem
stawać domowe, ogrodowe i o-
grodowe wszelkiego rodzaju z podwójnie dzia-
jącymi metalowymi przyrządami do polowania
i wentylacji kulkami; waga do siłówek,
widerka i przyrządy dla strażnicy ognio-
wej. Wiedeński uprządz do
wydobycia wody,
najlepszej konstrukcji, na każdą głębokość, któ-
re przy studniach domowych i ogrodowych i dla
fabryk także do polewania wodą i odprowadze-
nia wody w rurach lub węzłach na każdą wyso-
kość i odległość urządzone być mogą.
Pompy do wszelkiego użytku,
pompy do budowl, szybów w kopalinach i gno-
jówki, pompy do piwa, wina, oliwy, naty i za-
cieru, pompy odśrodkowe i parowe, maszyny do
poruszania siłą gazu i inne przyrządy do poru-
szania we fabrykach jaknajtańsze.
Ilustrowane cenniki bezpłatnie. (1014-15-20)**

Franciszek Wencelis Przedsiębiorstwo pogrzebowe „CONCORDIA.”

Powyższy zakład bierze na siebie urządzenie wszelkich pogrzebów i pode-
maje wszelkie z pogrzebem połączone czynności dla Bielska, Białej i okolicy.

Największy skład

trumien metalowych i drewnianych, wszelkich gatunków,
wraz z wszelkimi przynależnymi przyborami.

Skład wyrobów pomnikowych

z marmuru szlaskiego, granitu i piaskowca, płyt grobowych i że-
laznych sztachet.

Najobfitszy wybór pozłacanych Krzyżów grobowych
po najtańszych cenach.

Powyższe przedsiębiorstwo wraz ze skła-
dem znajduje się na Nowym Rynku pod Nrem 188
blisko poczty w Białej. (2233-2-3)

CHOROBY GARDŁA, GŁOSU I GĘBY

CUKIERKI Dethana

zalecane w słabościach gardła, chrypie, zapaleniu gardła, zwrzodowaceni w ustach, cuchnącem oddechu,
irytacji w gardle i gębie przez palenie tytoniu, zapobiegają działaniu merkurysu. Lekarze zalecają je szcze-
gólnie kaszodzielnym, mowcom, profesorom i śpiewakom, albowiem utrzymują siłę organu głosu i zapobiegają strudzeniu gardła.
W Paryżu w aptece p. Dethana, Faubourg St. Denis, 90. — w Krakowie w aptece p. Dr. Trauszyńskiego „pod Koroną” i w aptece p.
W. Redyka. — w Lwowie w aptece p. Mikolajewicza i w wszystkich znaczniejszych aptekach, którzy utrzymują środki lekarskie zagraniczne.

M. J. ELSINGER & SÖHNE,

Mariahilferstrasse Nr. 60

Actuellement les plus vastes magasins de modes de Vienne.

Avec des departemens speciels pour les nouveautés en Mouchoirs, Châles, Sorties, Soiries, Costumes,
Paletots, toutes sortes d'étoffes pour Robes de Dames etc. etc.

La maison, adaptée en large style, offre la plus grande choix de toutes les nouveautés et au principe
le plus réel: **Prix modestes, mais invariables fixes.** Ce principe est le meilleur garde des intérêts
des dames — ne residant pas à Vienne; en sens que tout effort est fait dans le plus bas calcul des prix, pour ne
pas laisser un avantage aux maisons de concurrence.

On y vend de toutes les genres d'étoffes uniquement les premières qualités et tient à la disposition des
collectious d'échantillons. (2186 3-5)

Wella nowa kieratowa młockarnia.

System sztyftowy na dwa woły robocze, najnowszy, najlepszy
i najpraktyczniejszy ze wszystkich znanych systemów, stanowi prawdziwą ulgę dla każ-
dego gospodarza wiejskiego. Wymłaca poruszana 2 wołmi kopę na godzinę, nie zosta-
wia ani ziarnka w słomie, nie gniecie żadnego, nie psuje słomy, łatwo da się przenieść
i obsługiwać, a kosztuje niewiele. — Cena najlepszej młockarni z wytrząsaczem sło-
my, z wszystkimi pasami i przyborami wynosi 350 złr. (223-5-9)

Moritz Weil jun., fabrykant machin w **Frankfurcie n. M.**
w Wiedniu, Franzensbrückenstr. 13.

Pod jego wpływem ustaje kaszel, znikają noce poty, a chory w bardzo krótkim czasie odzys-
kuje swe zdrowie i dobre wyglądanie. U słabowitych dzieci działa także usmierzająco na kości.
Cena flaszki 1 zł. 30 c. wraz z opakowaniem i stemplem.
Do nabycia w KRAKOWIE u J. Trauszyńskiego, aptekarza „pod Koroną” w Rynku głównym.
Panu aptekarzowi Purgleitnerowi w Gracu.
Bozanów, 20 Lutego 1872 r.

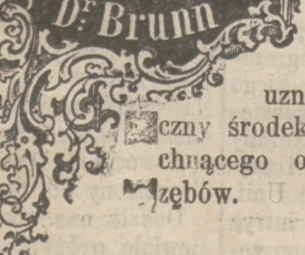
Wielmożny Panie!
Ponieważ po użyciu tylko czterdziestu **syropu z podfosforanu wapna**, nastą-
piło w chorobie mojej znaczne polepszenie i ulżenie, przeto chciałbym takowym dalsze leczenia pro-
wadzić. W tym celu upraszam uprzejmie o łaskawe nadesłanie mi jeszcze 4 flaszek Syropu wapiennego
za zaliczką pocztową.
Polecając się pamięci Pańskiej zostaje
z szacunkiem
Paweł Kasznik.

Znany powszechnie i podług zdania le-
karskiego wszechstronnie wypróbowany
STYRYJSKI SOK ZIOŁOWY
dla cierpiących na pierś.
Dostaje go można zawsze w świeżym stanie po ce-
nie 80 cent. za flaszkę.

J. Engelhofera Esencya muskultowa i nerwowa
z aromatycznych ziół alpejskich.

Bezspornie wysmienity środek przeciw bólowi goścącym oczu i stawów, przeciw zawrotowi gło-
wy i bólowi krzyżów, osłabieniu nerwów i ciała, a do wzmożenia organów płciowych za najskuteczniej-
szy uznany. Cena 1 złr.

STOMATIKON, Woda do ust
Dra Brunna,
Dentysty kilku c. k. zakładów w Gracu,
uznana wskutek nader licznych doświadczeń za specyfi-
czny środek do zagojenia rozrażonych dziąseł, do usuwania cu-
chnącego oddechu i wstrzymania postępującego pruchnienia
zębów.
Cena flakonika 88 centów.

Powyższych przedmiotów dostać można prawdziwych: w Krakowie jedynie u pp. J. Jalma
W. Fenza i w apt. p. J. Trauszyńskiego, — we Lwowie u K. Schubtha przy ulicy Krakowskiej, u apte-
karzy: Zygmunta Ruckera (dawnej Tomanka), Mikolajasa i Berlinera.
W Białej u P. Knausa — w Bochni u B. Fadenhachta i w Czerniowcach u T. Zachariasiewi-
cza i Rojalskiego — w Jarosławiu u J. Bajana — w Kolomyi u F. Zachariasiewicza i Schai Herma-
na — w Rzeszowie u J. Schaittera — w Stanisławowie u A. Tomanka i Spółki — w Tarnopolu u M.
schliffi — w Tarnowie u Wielogórskiego — w Wieliczce u Charskiego — w Zaleszczykach u J. Kodrę-
skiego i Sp. (1253-9-12)

Do wypełnienia dziurawych zębów
niema skuteczniejszego i lepszego środka, jak **plomba do zębów** c. k. nadwornego dentysty **Dra**
J. G. Poppa, w Wiedniu, Stadt, Bognergasse Nr. 2, którą każda osoba może sobie osadzić łatwo
i bez bólu włożyć w dziurawy ząb. Plomba ta spaja się następnie silnie z resztkami zęba i dziąseł,
ochrania ząb przed dalszym puciem i uśmierza ból.

Woda anaterynowa do ust
Dra J. G. Poppa, c. k. nadwornego dentysty, w Wiedniu, Stadt, Bognergasse 2,
we flakonach po 1 złr. 48 c.

jest najlepszym środkiem w cierpieniach reumatycznych zębów, w zapaleniach, spuchnięciach i wrzo-
dach dziąseł, rozwalnia pozostały osad od zębów i przeszkadza tworzeniu się nowego, wzmacnia ochwie-
rutane zęby i dziąsła, a oczyszczając zęby i dziąsła od wszelkich szkodliwych pierwiastków, nadaje
ustom przyjemną świeżość i usuwa niemiłe cuchnienie już po krótkim używaniu.

Pasta anaterynowa do zębów
Dra J. G. Poppa, ces. król. nadwornego dentysty w Wiedniu. Wyrób ten utrzymuje świeżość i
czystość oddechu, przez tego jeszcze nadaje zębom oświecający biały połysk, ochrania je przed zepsu-
ciem i wzmacnia dziąsła.

Dra J. G. Poppa prozsek roślinny do zębów,
czyści zęby w ten sposób, że za codziennym użyciem usuwa nie tylko ten zwykły tak niemiły osad na
zębach, ale wzmacnia oraz emalę zębów, przez co na białosci i delikatności zyskują.

Na Składzie mają: w **Krakowie**: p. W. Redyk aptek. „pod Baranikiem”, p. Siedlecki apt.,
p. Górecki, p. J. Jahn, p. Wilhelm Fenz w Rynku głównym, p. I. Feinlich, p. Ernest Stockmar apt.,
p. Dr. apt. Sawicki, p. J. Trauszyński apt. „pod Koroną” w Rynku głównym, p. M. Dworski, róg
ul. Brackiej, dom Księcia Jabłonowskiego, i F. J. Demmer, skład broni w Rynku głównym. — **We**
Lwowie: ma Dr. chemii p. Tytus Zarzycki, p. Mikolajasz apt., p. A. Berliner apt., p. Ehrenberger
apt., p. Bonif. Stiller, p. Z. Rucker i p. J. Piepes, aptekarz, — tudzież wszyscy aptekarze, handle par-
fumerji i galanterji obwodu krakowskiego Galicyi i Bukowiny. (1-27-38)

KASA

Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie ulica Ś. Jana L. 305

przyjmuje na książeczki wkładowe tak od Członków należących do Towarzy-
stwa, jak i od osób obcych nie należących do takowego, wszelkie sumy jako
oszczędność i od tych oblicza procent od chwili ich złożenia aż do daty pod-
niesienia, a mianowicie: (1961-8-9)

Sześć od sta rocznie z krótszym wypowiedzeniem, — a
Siedm od sta rocznie z trziesięcioletnim wypowiedzeniem.

Kasa Towarzystwa zwraca wkładki:

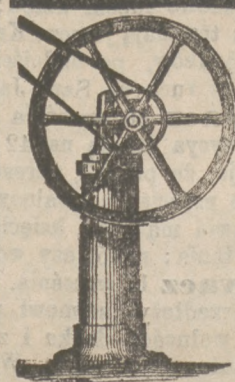
do złr. w. a. 1,000 bez wypowiedzenia	
od „ 1,000 do 2,000 złr. w. a. z pięciodniowym wypowiedzeniem	
„ 2,000 „ 6,000 „ z dziesięciodniowym „	
„ 6,000 „ 15,000 „ z dwudziestodniowym „	
„ 15,000 „ 45,000 „ z trzech-miesięcznym „	

Kraków dnia 1 Sierpnia 1875 r.

Dyrektor: **Józef Kiciński.** Kasyer: **Nikodem Lenczewski.** Kontrolor: **Ignacy Nowicki.**

Akademia handlowo-przemysłowa w Gracu

rozpoczyna z dniem 24 Września b. r. trzynasty rok szkolny.
Zakład ten, składający się z dwóch szkół fachowych, **kupieckiej i kupiecko-
przemysłowej**, daje uczniom gruntowne wykształcenie teoretyczne i praktyczne. Do
kształcenia się praktycznego posiada complot wzorowy, laboratoryum chemiczne, jak również
warsztaty mechaniczne. (1824-7-7)
Uczniom Akademii przysługuje prawo do jednorocznej służby wojskowej, zastrzeżonej
ustawą wojskową.
Na wszystkie zapytania, dotyczące się przyjęcia, umieszczenia i t. p. udziela wiadomości
i obszernych prospektów Dyrekcja: **Die Direction der Academie für Han-
del und Industrie in Gratz.** **Dr. Alwens, Director.**

Uprzywilejowana atmosferyczna MACHINA GAZOWA

systemu **Langen & Otto**, (2174-2-12)
o sile 1/4, 1/2, 1, 2 i 3 koni.
Wpróbowana tania siła ruchu

nowej poprawnej konstrukcji. W ruchu jest więcej niż 2,000 machin. Zamiast
gazu można także użyć produktów naftowych. Użytek gazu dochodzi najwyżej
24 stóp kubicznych czyli 3/4, kilo gazolinu na godzinę i na siłę jednego konia.

Langen & Wolf,
Fabryka motorów gazowych
w Wiedniu, X. Bez., Laxenburgerstrasse 29.

Na wpół darmo!

daje następującą masę towarów:

Tylko za 2 złr. 95 c. męską kaszkę do golienia z najlepszego drzewa palisandrowego,
z lusterkiem i kompletnym przyrządem, obejmującą: 1 scyzoryk, 1 pedzel do golienia, 1 my-
dło do golienia, 1 pastę do zębów, 1 szczoteczkę do zębów, 1 piniczek od paznokci, 1 szco-
teczkę kieszonkową, 1 grzebiń kieszonkowy, 10 książeczek papierków do papirusów, 1 brzy-
twę, 1 mydło mydlane, 1 skrobadełko do języka, 1 szczoteczkę do paznokci, 1 maszynkę
do nąpyrosów, 1 flakonik najlepszego ekstraktu orzechowego i 1 najnowszego atramentu
do kopiowania.
Tylko za 50 c. 12 sztuk najlepszego mydła różanego.
Tylko za 1 złr. 1 prawdziwą kolorową sorwetę do kawy na 6 osób, we wszystkich kolorach.
Tylko za 90 c. 6 par najpiękniejszych flizanek do kawy.
Tylko za 80 c. 12 sztuk patentowych łyżek stołowych z porcelanem, z zawieszonymi białymi
Tylko za 1 złr. Trzy łyżki stołowe, 3 łyżeczki do kawy, 3 noże, 3 widelce i sitko do herbaty.
Tylko za 40 c. 1 kompletny garnitur do pisania, składający się 112 praktycznych rekwiz-
tyw do pisania.
Tylko za 80 c. 1 achromatyczny dalekovidz na sześć mil oddalenia.
Tylko za 95 c. 1 dobrze idący zegar gabinetowy z piśmem porcelanowym.
Tylko za 3 złr. 1 tuzin belgijskich pończoch damskich z podwójkami, we wszystkich kolorach.
Tylko za 2 złr. 6 sztuk najlepszych adamaszkowych ręczników.
Tylko za 2 złr. 6 sztuk adamaszkowych serwet.
Tylko za 4 złr. 50 c. 3 sztuki najlepszych damskich kaftaników noenych, haftowanych
i koronkami obitych.
Tylko za 1 złr. 1 najlepszy kaftanik damski, popielaty, z pasowem wyszywaniem.
Tylko za 90 c. 6 par najlepszych, miękkich szkapetek gutaperkowych, na pocenie się nóg.
Tylko za 1 złr. 50 c. 12 sztuk najlepszych prawdziwych kolorowych batystowych chustek
do nosa we wszystkich kolorach, obrąbanych.
Ponieważ wymienione powyżej artykuły stanowią tylko cząstkową sprzedaż, uprasza się
więc najuprzejmiej o wczesne zamówienia, iżbym je mógł punktualnie wykonać. (1815-7-4)
Otrzymać można (jak długo zapas wystarczy) za zaliczką.

B. Müller's Waaren-Export,
Wien, Leopoldstadt, Praterstrasse 43.

ne Sprengtechnik, von Julius
Mahler jest u nás do nabycia. (1821-2-2)